

РЕШЕНИЕ

№ 2302

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1579** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ВОЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез адв. Д. от САК, срещу Решение № 2984/03.08.2022г. по анд №3964/2022г. на СРС, НО, 6-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № К-0411093/16.11.2015г. на директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., със седалище в [населено място], към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което на дружеството на основание чл. 46, ал.1 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (ЗТТСТИ) е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

Касаторът претендира, че при постановяване на съдебното решение съдът неправилно е приел, че не е нарушен чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН при издаването на процесното НП. – относно мястото на нарушението, тъй като било записано само [населено място], както и относно описанието на нарушението, тъй като не можело да се установи какви са изискванията на закона, които не са спазени от касатора. Описаното какъв продукт се предлагал в обекта не било свързано с конкретна правна норма, не ставало ясно дали е продаден на конкретен потребител. Поддържа се и материална

незаконосъобразност с довод за маловажност, нарушението е за първи път, не били настъпили вредоносни последици, не е установена продажба на описания продукт, смекчаващите обстоятелства били отчетени и от наказващия орган в НП, но не били взети предвид при определяне на наказанието. Иска се то съда да се отмени съдебното решение и касационната инстанция да се произнесе с решение по същество, с което да отмени НП като незаконосъобразно с всички произтичащи от това последици.

Ответникът – директорът на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., със седалище в [населено място], към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, чрез адв. К. в писмен отговор на касационната жалба и в процесуална молба преди съдебното заседание изразява мотивирано становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира, че решението на СРС е правилно, обсъдени били всички доводи на касатора, които са повторени и с касационната жалба, изцяло се споделят мотивите на СРС относно преценката за законосъобразното ангажиране отговорността на касатора с процесното НП, иска се съдът да остави в сила съдебното решение и присъди разноски, оспорва за прекомерност искане от другата страна за разноски над минимума за адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, XXVI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Фактическите установявания на СРС са следните:

При проверка на 17.08.2021 г. в търговски обект в [населено място], на [улица] А, стопанисван от „ВОЛ“ ЕООД било установено, че търговецът предлагал за продажба тютюневи и свързани с тях изделия без да бъдат посочени върху опаковката задължителни елементи за информиране на потребителите на български език и кодировката на съответното изделие на производителя – конкретно за „Течност за електронна цигара „Ligua“, 10mlq O. S. Juise“ с баркод 4897034185478. За резултатите от проверката бил съставен констативен протокол на същата дата, а св. С. – Г. съставила и Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) 041010/18.10.2021г. , в който така установеното било квалифицирано като нарушение на чл.30, ал.2, т.7 ЗТТСТИ. Въз основа на АУАН било издадено и оспореното пред СРС НП № К-0411093/16.11.2015г. от директора на Регионалната дирекция, с което наВОЛ ЕООД на основание чл. 46, ал.1 от ЗТТСТИ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

За да потвърди НП, СРС е приел, че предвид датата на АУАН – 18.10.2021г. и датата на констативния протокол, съответно датата на НП, то били спазени сроковете по чл.34 ЗАНН за издаването им, а също и издаването им от компетентни органи на основание представени заповеди на председателя на Комисията за защита на потребителите. Също е формирал извод, че при издаването на НП не са допуснати процесуални нарушения. Съдът е формирал изводите си въз основа на приобщените

доказателства по административно-наказателната преписка и ангажираните от страните пред съда. При постановяването на съдебното решение не са кредитирани показанията на свидетелката М., продавач консултант поради зависимост от санкционираното дружество, кредитирани са показанията на актосъставителя свидетелката С. Г..

По отношение на материалната законосъобразност на НП съдът е приел, че дружеството не оспорва, че на процесната дата е предлагало конкретния продукт Течност за електронна цигара „Ligua“, 10mlq O. S. Juise“ с баркод 4897034185478 за продажба без да бъдат посочени върху опаковката задължителни елементи за информиране на потребителите на български език и кодировката на съответното изделие на производителя. Съдът се е позовал на предвиденото по чл. 30, ал.2, т.7 ЗТТСТИ, пар. 1, т.4, т.8 от ДР на ЗТТСТИ, на чл.35е, ал.1, чл.35з, ал.1, чл.35л, ал.1 и чл.35п, ал.1 от ЗТТСТИ. Приети са за неоснователни всички възражения на дружеството за липса на достатъчно информация относно изискуемите елементи за информираност на купувача, както и за кодировка на изделието . Според съда самата констатация, че проверяваната стока съдържа само информация на чужд език и бар код с цифри, съдържа в себе си единствения логичен извод, за липсата на текст на български език , още повече за изискуемите здравни, комбинирани и общо предупреждения по текста на ЗТТСТИ.

Правна преценка на касационната инстанция:

Съдебното решение е валидно и допустимо, като постановено от законен състав, в предвидената писмена форма, по подадена в срок жалба срещу подлежащо на съдебен контрол НП и от надлежна страна - лицето, санкционирано с НП. Също в съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, като са събрани всички относими и допустими доказателства за описаното изпълнително деяние в АУАН и НП. Съдът е изпълнил задължението си по чл.107, ал.2 НПК да провери както обвинителната, така и тезата, развита от санкционираното лице в жалбата.

При правилно установена фактическа обстановка, съдът е формирал правилни правни изводи, а именно:

На първо място, е абсолютно доказано нарушението на забраната по чл. 30, ал.2, т.7 ЗТТСТИ – забраната за предлагането за продажба на тютюневи и свързани с тях изделия без посочени върху опаковката задължителни елементи за информиране на потребителите на български език и кодировката на съответното изделие на производителя, доколкото върху опаковката на процесния продукт, не се установяват въобще надписи на български език, доказано и чрез приобщени веществени доказателствени средства – снимки на продукта. Съставът на нарушението не включва като квалифициращ елемент продажбата на продукта, поради което не се изиска установяването на такова обстоятелство. Неосновано се твърди касатора, че е нарушено изискването за точно описание на административното нарушение, нито на мястото на извършването му, доколкото е посочено мястото на извършената проверка и всички обстоятелства, относими към нарушената разпоредба.

Споделими са изводите на СРС както за установеност на административното нарушение, за правилната му квалификация по посочената като нарушена разпоредба в НП- чл.30, ал.2 т. 7 ЗТТСТИ, както и за правилно приложение на санкционната норма - чл. 46, ал.1 ЗТТСТИ, въз основа на която е наложена имуществена санкция в

минимален размер, Видно от мотивите на НП, административно-наказващият орган е изложил изрични мотиви за налагането на тази санкция – смекчаващи обстоятелства – първо по ред и инцидентно нарушение, нямало данни за други нарушения на същия закон. Тези обстоятелства правилно са преценени като относими към размера на санкцията, свързани са с поведението на отговорното за извършеното административно нарушение лице, а не към изпълнителното деяние, Предвид целта на нарушената забрана – охрана на общественото здраве, законодателят чрез забраната по чл.30, ал.2, т.7 ЗТТСТИ е въздигнал в нарушение дори рискът от застрашаването му – като е забранил „предлагането за продажба“, поради което са неотносими към преценката по чл.28 ЗАНН изтъкнатите в касационната жалба обстоятелства, свързани с резултат или настъпили вредни последици от нарушението.

По изложените съображения, оспореното решение е правилно, съдът не е допуснал нарушение при прилагането на закона при постановяването му, същото е в съответствие с материалния закон, за което касационната инстанция следи служебно. Не се установиха релевираните касационни основания по чл. 348, ал.1 НПК, поради което касационната жалба е неоснователна, а съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и надлежно заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника, следва да бъде разгледано. Видно е, че ответникът е представляван само от адвокат К., но е представено пълномощно само за процесуално представителство, няма данни за договор или друг документ за заплатено възнаграждение. Доколкото ответникът е представляван единствено от адвокат пред касационната инстанция, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно и не може да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София-град XXVI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2984/03.08.2022г. по анд №3964/2022г. на СРС, НО, 6-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: